

[Steen Folke]

rørende studieforbud, men fordi afleveringspligten ikke er opfyldt.

Rapportafleveringspligten er en for faglig bedømmelse uvedkommende størrelse, der i givet fald må sanktioneres på anden vis.

Ganske samme betragtninger fremgår af bemærkningerne til styrelseslovens § 2, stk. 3, nr. 5. Heri præciseres det, at der er et meget snævert anvendelsesområde for relegation. Et område, der vel at mærke defineres ud fra faglige forhold, groft eksamenssnyderi o. lign.:

»Sanktionen kan i hvert fald kun anvendes i tilfælde af meget grove overtrædelser af den akademiske disciplin såsom grove tilfælde af eksamenssnyderi o. lign. Det må derfor antages, at relegation af en studerende ville forekomme yderst sjældent.« (Folketingstidende 1972-73, tillæg A, sp. 5603).

Det, der her bestrides, er således grundlaget, hvorpå ministeren har anvendt den i styrelseslovens § 2, stk. 3, nr. 5, givne bemyndigelse til at udforme regler for relegation. Ændringen af § 16 i AUCs fællesbekendtgørelse ligger klart ud over, hvad der har været hensigten med den bemyndigelse, idet afleveringspligten på ingen måde kan siges at falde ind under hverken de almindelige betingelser vedrørende studieforbud eller grove overtrædelser af den akademiske disciplin i styrelseslovens forstand.

Besvarelse (28/7 78):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det var i 1977 en klart uholdbar situation på den ene side at have regler om pligt for de studerende ved Ålborg universitetscenter til at aflevere projektrapporter og andet studiemateriale og på den anden side at måtte konstatere, at de studerende tilkendegav ikke at ville overholde reglerne herom, og at centret ikke selv så sig i stand til at sikre overholdelsen.

For i videst muligt omfang at tilgodese centrets ønsker om en nærmere afgrænsning af denne afleveringspligt har der mellem ministeriet og centret været ført drøftelser herom. Afgrænsningen af reglerne, hvis formål er at give undervisningsministeriet adgang til at foretage en faglig vurdering af centrets uddannelser, er nu kommet til udtryk i ændringsbekendtgørelsen af 29. maj 1978.

I forbindelse med overvejelserne med hensyn til ændringerne af reglerne var der rimelig grund til at tro, at de studerendes afleveringsboycot ville ophøre. Undervisningsministeriet måtte som en selvfølge forudsætte, at gældende bestemmelser i fremtiden ville blive overholdt, og ministeriet var egentlig gået ud fra, at dette også for de studerende var klart, og at det ville være overflødigt at fastsætte nogen sanktionsbestemmelse. Det kunne imidlertid konstateres, at i hvert fald nogle studerende ikke var indstillet på at overholde bestemmelserne. Og ministeriet bad derfor centret om at oplyse, om der skønnes at være behov for, at bekendtgørelsen blev suppleret med bestemmelser – og da hvilke – der fastsætter sanktioner, der i praksis kan sikre, at materiale afleveres i overensstemmelse med reglerne, eller om dette skønnes at kunne sikres på anden måde – og da hvordan.

Rektor, hvem det påhviler at påse, at gældende bestemmelser overholdes, så sig ikke inden for de gældende bestemmelser i stand til at gennemtvinge afleveringen og har ikke kunne bidrage med yderligere oplysninger eller synspunkter til brug ved ministeriets overvejelser om, hvorvidt der skulle indføres sanktionsbestemmelser. Rektor har henvist til, at et flertal af konsistorium tidligere har konstateret, at der ikke findes en rimelig sanktion, og at en håndhævelse af rapportafleveringsbestemmelsen efter konsistoriums opfattelse i givet fald kun kan ske efter dansk rets sædvanlige regler, dvs. gennem sagsanlæg og eventuel efterfølgende fogedforretning. Ministeriet har tidligere over for centret givet udtryk for, at man fandt dette forslag uacceptabelt.

Jeg har på denne baggrund fundet det nødvendigt udtrykkeligt at fastsætte regler om følgerne af afleveringspligtens tilsidesættelse. Jeg finder det ikke i uoverensstemmelse med styrelseslovens formål at gøre deltagelsen i eksamen betinget af overholdelsen af gældende bestemmelser.

Til *undervisningsministeren* (20/7 78) af:

Steen Folke (VS):

»Hvorledes kan ministeren begrunde det brud på § 2, stk. 3, slutningen, i lov nr. 362 af 13. juni 1973, ændret ved lov nr. 328 af 10. juni 1976 om styrelse af højere uddannel-